

Byla C-384/09

Prunus SARL ir Polonium SA

prieš

Directeur des services fiscaux

(tribunal de grande instance de Paris prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Tiesioginiai mokesčiai – Laisvas kapitalo judėjimas – SESV 64 straipsnis – Juridiniai asmenys, steigti trečiojoje valstybėje – Valstybėje narėje esančio nekilnojamojo turto turėjimas nuosavybės teise – Šio nekilnojamojo turto mokestis, apskaičiuojamas pagal jo rinkos vertę – Atsisakymas atleisti nuo mokesčio – Vertinimas užjero šalių ir teritorijų atžvilgiu – Kova su mokestiniu sukaviimu – Solidarioji atsakomybė“

Sprendimo santrauka

1. *Laisvas kapitalo judėjimas – Sutarties nuostatos – Teritorinė taikymo sritis – Užjero šalys ir teritorijos – Jų išskyrimas kaip trečiųjų valstybių*

(SESV 63 straipsnis)

2. *Laisvas kapitalo judėjimas – Kapitalo judėjimo trečiųsias šalis ar iš jų apribojimai – 1993 m. gruodžio 31 d. buvę apribojimai – Nekilnojamojo turto mokestis, apskaičiuojamas pagal jo rinkos vertę*

(SESV 63 straipsnis ir 64 straipsnio 1 dalis)

1. Kadangi SESV 63 straipsnio teritorinė taikymo sritis yra neribota, reikia pripažinti, kad šis straipsnis neišvengiamai taikomas kapitalo judėjimui užjero šalis ir teritorijas (UŠT) ir iš jų.

Tačiau UŠT taikomas specialus asociacijos režimas, apibrėžtas Sutarties ketvirtoje dalyje, todėl jei nėra aiškios nuorodos, joms netaikomos bendrosios Sutarties nuostatos, kurios skirtos tik valstybėms narėms. Taigi Sąjungos teisės nuostatos taikomos UŠT analogiškai kaip ir valstybėms narėms tik tada, kai toks UŠT prilyginimas valstybėms narėms aiškiai numatytas Sąjungos teisėje.

ES ir ESV sutartyse kapitalo judėjimas tarp valstybių narių ir UŠT nėra aiškiai aptartas. Vadinasi, UŠT gali naudotis kapitalo judėjimo liberalizavimu pagal SESV 63 straipsnį kaip trečiosios valstybės.

(žr. 20, 29–31 punktus)

2. SESV 64 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip: SESV 63 straipsniu nedraudžiama taikyti 1993 m. gruodžio 31 d. galiojusios nacionalinės teisės nuostatų, pagal kurias nuo mokesčio, apskaičiuojamo pagal Sąjungos valstybės narės teritorijoje esančio nekilnojamojo turto rinkos vertę, atleidžiamos bendrovės, kuri pagrindinė buveinė yra šios valstybės teritorijoje, tačiau bendrovė, kurios centrinė buveinė yra UŠT teritorijoje, nuo šio mokesčio atleidžiama, tik jei tarp minėtų valstybės narės ir šios teritorijos yra sudaryta sutartis dėl administracinės pagalbos kovoje su mokestiniu sukaviimu ir vengimu mokėti mokesčius arba tik jei taikant sutartį, kurioje numatyta diskriminuoti dėl nacionalinės priklausomybės draudžianti nuostata, tokie juridiniai

asmenys negali būti apmokestinami daugiau nei bendrovės, steigtos toje pačioje valstybėje narėje.

(žr. 38 punktą ir rezoliucinės dalį)

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. gegužės 5 d.(*)

„Tiesioginiai mokesčiai – Laisvas kapitalo judėjimas – SESV 64 straipsnis – Juridiniai asmenys, steigti trečiojoje valstybėje – Valstybėje narėje esančio nekilnojamojo turto turėjimas nuosavybės teise – Šio nekilnojamojo turto mokestis, apskaičiuojamas pagal jo rinkos vertę – Atsisakymas atleisti nuo mokesčio – Vertinimas užjero šalių ir teritorijų atžvilgiu – Kova su mokestiniu sukaviimu – Solidarioji atsakomybė“

Byloje C-384/09

dėl *tribunal de grande instance de Paris* (Prancūzija) 2009 m. rugsėjo 9 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2009 m. rugsėjo 29 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Prunus SARL,

Polonium SA

prieš

Directeur des services fiscaux,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai D. Šváby, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász ir G. Arestis (pranešėjas),

generalinis advokatas P. Cruz Villalón,

posėdžio sekretorė R. Ąere, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2010 m. rugsėjo 23 d. posėdžiui,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- *Prunus SARL* ir *Polonium SA*, atstovaujantys advokatai P. Guillet ir E. Clément,
- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamoms G. de Bergues, A. Adam ir J.Š. Pilczer,
- Belgijos vyriausybės, atstovaujamoms J.Č. Halleux ir M. Jacobs,

- Danijos vyriausybės, atstovaujamos B. Weis Fogh,
- Estijos vyriausybės, atstovaujamos L. Uibo,
- Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos M. Muños Pérez,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* P. Gentili,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos C. Wissels ir B. Koopman,
- Švedijos vyriausybės, atstovaujamos A. Falk ir C. Meyer-Seitz,
- Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos H. Walker, padedamos baristerės S. Ford,
- Europos Komisijos, atstovaujamos R. Lyal ir J. P. Keppenne,

susipažinęs su 2010 m. gruodžio 9 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada, priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 63 ir paskesnių straipsnių išaiškinimo. Šioje byloje keliamais klausimais iš esmės siekiama nustatyti, pirma, ar Prancūzijos mokesčiai, apskaičiuojamas pagal Prancūzijoje esančio nekilnojamojo turto, kuris priklauso valstybėje narėje steigtai bendrovei, rinkos vertę taikomas ir tuo atveju, kai bendrovė steigta užjūrio šalyje arba teritorijoje (toliau – UŠT), šiuo atveju – Didžiosios Britanijos Mergelių Salose, ir, antra, ar solidari atsakomybė už šio mokesčio sumokėjimą, tenkanti visiems juridiniams asmenims, esantiems tarp minėto mokesčio skolininko ir Prancūzijoje esančio nekilnojamojo turto, yra laisvo kapitalo judėjimo apribojimas.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant bylą *Prunus SARL* (toliau – *Prunus*) ir *Polonium SA* (toliau – *Polonium*) prieš *directeur général des impôts* (mokesčių generalinis direktorius) ir Provanso Ekso *directeur des services fiscaux* (fiskalinis paslaugų direktorius) (toliau kartu – Prancūzijos mokesčių administratorius) dėl mokėjimo, kurį *Prunus* turėjo solidariai atlikti dėl to, kad dvi bendrovės, kurioms priklauso *Prunus* kapitalo dalys, buvo apmokestintos mokesčiu, apskaičiuojamu pagal juridinį asmenį Prancūzijoje turimo nekilnojamojo turto rinkos vertę (toliau – 3 % mokesčiai).

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 1991 m. liepos 25 d. Taryba priėmė Sprendimą 91/482/EEB dėl užjūrio šalių ir teritorijų asociacijos su Europos ekonomine bendrija (OL L 263, p. 1, toliau – Šeštasis UŠT sprendimas), kuris buvo taikomas iki 2001 m. gruodžio 1 d.

4 Dėl kapitalo judėjimo Šeštojo UŠT sprendimo 180 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Dėl kapitalo judėjimo, susijusio su investicijomis ir einamaisiais mokėjimais, kompetentingos UŠT ir Bendrijos valstybių narių institucijos valiutos keitimo operacijų srityje nesiima priemonių, kurios būtų nesuderinamos su jomis susijusiais, atsirandančiais taikant šio sprendimo nuostatas dėl prekybos prekėmis ir paslaugomis, sistingimo ir bendradarbiavimo pramonės srityje. Tačiau šie susiję veiksmai netrukdo gyvendinti dėl su dideliais ekonominiais sunkumais ar rimtomis

mokėjim? balanso problemomis susijusi? priežas?i? b?tinai apsaugos priemonės.“

5 2001 m. lapkri?io 27 d. Taryba pri?m? sprendim? 2001/822/EB d?l užj?rio šal? bei teritorij? ir Europos bendrijos asociacijos (Užj?rio asociacijos sprendimas) (OL L 314, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvi? k., 11 sk., 38 t., p. 319, toliau – Septintasis UŠT sprendimas), ?sigaliojus? 2001 m. gruodžio 2 d.

6 D?l kapitalo jud?jimo Septintojo UŠT sprendimo 47 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta, kad nepažeisdamos šio straipsnio 2 dalies „sandori?, [?traukiam?] ? mok?jim? balanso kapitalo s?skait?, srityje valstyb?s nar?s ir UŠT institucijos netaiko joki? apribojim? laisvam kapitalo jud?jimui, skirtam tiesiogin?ms investicijoms ? bendroves, sudarytas pagal priiman?iosios valstyb?s nar?s šalies ar teritorijos ?statymus, užtikrindamos, kad toki? investicij? sukurtas turtas ir iš jo gautas pelnas gal?t? b?ti realizuojamas ir repatriuojamas“. Šio straipsnio 2 dalyje numatyta, kad Europos S?junga, valstyb?s nar?s ir UŠT turi teis?, be kita ko, imtis priemoni?, min?t? *mutatis mutandis* SESV 64 straipsnyje, jame nustatytomis s?lygomis.

Nacionalin? teis?

7 Bendrojo mokes?i? kodekso (*Code général des impôts*, toliau – CGI) 990 D ir paskesniais straipsniais Pranc?zijos teis?s akt? leid?jas nustat? priemones kovai su tam tikros formos mokes?i? vengimu.

8 CGI 990 D straipsnyje, taikomame pagrindin?s bylos aplinkyb?ms, numatyta:

„Juridiniai asmenys, kuriems tiesiogiai ar per tarpinink? priklauso vienas ar keli nekilnojamojo turto objektai Pranc?zijoje arba daiktin?s teis?s ? tok? turt?, privalo mok?ti metin? 3 % šio nekilnojamojo turto ar teisi? ? j? rinkos vert?s mokest?.

Turin?iais nekilnojamojo turto Pranc?zijoje ar teisi? ? j? per tarpinink? yra laikomi visi juridiniai asmenys, kurie bet kokia forma ir dalimi dalyvauja juridinio asmens kapitale, esan?io tokio turto ar teisi? savininku arba turin?io tre?iojo juridinio asmens, kuris pats yra turto ar teisi? ? j? savininkas arba tarpininkas dalinink? grandin?je, kapitalo dal?. Ši nuostata taikoma neatsižvelgiant ? tarpininkais esan?i? juridini? asmen? skai?i?.

9 CGI 990 E straipsnyje, taikomame pagrindin?s bylos faktin?ms aplinkyb?ms, numatyta:

„990 D straipsnyje numatytas mokestis netaikomas:

1) juridiniams asmenims, kuri? nekilnojamasis turtas pagal 990 D straipsn?, esantis Pranc?zijoje, sudaro mažiau kaip 50 % viso j? turto, esan?io Pranc?zijoje. Taikant ši? nuostat? ? nekilnojam?j? turt? ne?skai?iuojamas turtas, kur? 990 D straipsnyje numatyti juridiniai asmenys ar tarpininkai naudoja savo profesin?je veikloje, nesusijusioje su nekilnojamuoju turto;

2) juridiniams asmenims, turintiems buveinės šal?je ar teritorijoje, sudariusioje su Pranc?zija sutart? d?l administracin?s pagalbos kovojant su mokestiniu suk?iavimu ir mokes?i? vengimu, kurie kiekvienais metais ne v?liau kaip geguž?s 15 d. 990 F straipsnyje nurodytu ?sakymu nustatytoje vietoje deklaruoja sausio 1 d. savo tur?to nekilnojamojo turto buvimo viet?, pateikia jo aprašym?, nurodo jo vert?, taip pat t? dien? buvusi? savo dalinink? tapatyb? ir adresus bei kiekvieno iš j? tur?t? akcij? ar kapitalo dali? skai?i?;

3) juridiniams asmenims, kuri? faktinis valdymo centras yra Pranc?zijoje, arba kitiems juridiniams asmenims, kuriems pagal sutart? negali b?ti taikoma didesn? mokes?i? našta, jeigu jie kiekvienais metais praneša mokes?i? administratoriui arba ?sipareigoja, jam pareikalavus, pranešti ir praneša apie sausio 1 d. tur?to nekilnojamojo turto buvimo viet?, pateikia jo aprašym?,

nurodo akcinink?, dalinink? ar kit? nari? tapatyb? ir adresus, taip pat kiekvieno iš j? tur?t? akcij? skai?i?, kapitalo dalis ar kitas teises bei pateikia j? rezidavimo vietos apmokestinimo tikslu patvirtinim?. ?sipareigojama t? dien?, kai juridinis asmuo ?gyja 990 D straipsnyje nurodyt? turt?, teis? ? nekilnojam?j? turt? ar kapitalo dalis, o 1993 m. sausio 1 d. jau tur?to turto, teisi? ? j? ir kapitalo dali? atžvilgiu – ne v?liau kaip 1993 m. geguž?s 15 d.;

<...>“.

10 CGI 990 F straipsnyje, taikomam pagrindin?s bylos aplinkyb?ms, nustatyta:

„Mokestis yra mok?tinas už mokestini? met? sausio 1 d. tur?t? nekilnojam?j? turt? arba teises ? j?, išskyrus turt?, teis?tai ?traukt? ? turto pardav?jo arba statybos rangovo veikl? vykdan?i? juridini? asmen? nekilnojamojo turto apskait?. Kai yra dalinink? grandin?, mokest? turi sumok?ti juridinis asmuo (juridiniai asmenys), kuris (kurie) šioje grandin?je yra ar?iausiai nekilnojamojo turto arba teisi? ? j? ir n?ra atleistas (atleisti) nuo mokes?io pagal 990 E straipsnio 2 arba 3 dal?. Kiekvienas juridinis asmuo, dalinink? grandin?je esantis tarp mokes?io skolininko (-?) ir nekilnojamojo turto arba teisi? ? j?, yra solidariai atsakingas už šio mokes?io sumok?jim?.

Juridinis asmuo, kuriam d?l 990 E straipsnio 3 dalyje numatyto ?sipareigojimo ne?vykdyto 990 D straipsnyje numatytas mokestis tampa taikomas, gali b?ti nuo jo atleistas nuo t? met?, kuriais jis pateikia mokes?i? administratoriui min?toje 3 dalyje nurodyt? informacij? ir iš naujo ?sipareigoja, jam pareikalavus, ši? informacij? pateikti.

Mokes?i? mok?tojai privalo ne v?liau kaip kiekvien? met? geguž?s 15 d. deklaruoti nagrin?jamo nekilnojamojo turto arba teisi? ? j? buvimo viet?, pateikti j? aprašym? ir nurodyti vert?. Ši deklaracija pateikiama ir kartu sumokamas mokestis už biudžet? atsakingo ministro ?sakyme nustatytoje vietoje.

Mokestis išieškomas pagal taisykles ir taikant sankcijas bei garantijas, taikomas registracijos teis?ms. Mokes?iui taikomos ir 223quinquies A straipsnio nuostatos.

Perleidus nekilnojam?j? turt?, 244bis A straipsnio I dalyje numatytas atstovas atsako už ši? dien? likusio mok?tino mokes?io sumok?jim?.

Pagrindin? byla ir prejudiciniai klausimai

11 *Prunus*, bendrov?, kurios buvein? yra Pranc?zijoje, 100 % priklauso *Polonium*, pagal Liuksemburgo teis? ?steigtai holdingo bendrovei, kurios buvein? yra Liuksemburge. Pastaroji 50 % priklauso *Lovett Overseas SA* (toliau – *Lovett*) ir 50 % – *Grebell Investments SA* (toliau – *Grebell*), Didžiosios Britanijos Mergeli? Salose registruotoms bendrov?ms.

12 1998–2002 m. *Prunus* tiesiogiai arba netiesiogiai priklaus? keli Pranc?zijos teritorijoje esantys nekilnojamojo turto objektai.

13 *Prunus* ir *Polonium* vykd? ?sipareigojim? deklaruoti ir buvo atleistos nuo 3 % mokes?io pagal CGI 990 E.

14 Ta?iau *Lovett* ir *Grebell*, paskutin?s dalinink? grandin?s grandys, tur?jo sumok?ti po 50 % šio mokes?io, apskai?iuoto pagal *Prunus* tiesiogiai arba netiesiogiai Pranc?zijoje turimo nekilnojamojo turto rinkos vert?, nes abi šios bendrov?s neatitiko CGI 990 E straipsnio 3 punkte nustatyt? atleidimo nuo mokes?io s?lyg?.

15 2005 m. rugs?jo 19 d. ir 2006 m. sausio 24 d. Pranc?zijos mokes?i? administratorius oficialiai praneš? *Prunus*, kad ši, kaip solidari skolinink?, turi sumok?ti *Lovett* ir *Grebell* mok?tin? 3

% mokes? pagal 2003 m. geguž?s 7 d. ?teiktus pranešimus apie mokes?io dyd?. 2005 m. rugs?jo 30 d. ir 2006 m. vasario 8 d. *Prunus* pateik? skundus, kurie buvo atmesti 2006 m. gruodžio 12 d. sprendimu; d?l šio sprendimo atmesti skundus *Prunus* pareišk? ieškin? *tribunal de grande instance de Paris*, siekdama b?ti atleista nuo savo, kaip solidarios skolinink?s, pareigos sumok?ti min?t? mokes? už 2001 ir 2002 m.

16 *Tribunal de grande instance de Paris* pripažino, kad *Polonium* turi teis? savanoriškai ?stoti ? byl? *Prunus* pus?je, nes ji yra vis? pastarosios bendrov?s akcij? savinink?.

17 Šiomis aplinkyb?mis *Tribunal de grande instance de Paris* nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir Teisingumo Teismui pateikti šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar pagal EB sutarties 56 ir paskesnius straipsnius draudžiamos tokios teis?s nuostatos, kokios numatytos Bendrojo mokes?i? kodekso 990 D ir paskesniuose straipsniuose, pagal kurias juridiniai asmenys, kuri? faktinis valdymo centras yra Pranc?zijoje arba nuo 2008 m. sausio 1 d. kitoje Europos S?jungos valstyb?je nar?je, turi teis? b?ti atleisti nuo gin?ijamo mokes?io, o juridiniai asmenys, kuri? faktinis valdymo centras yra tre?iojoje valstyb?je, šia teise gali pasinaudoti, tik jei tarp Pranc?zijos ir tos valstyb?s yra sudaryta sutartis d?l administracin?s pagalbos kovojant su mokestiniu suk?iavimu ir mokes?i? vengimu arba tik jei taikant sutart?, kurioje numatyta diskriminuoti d?l nacionalin?s priklausomyb?s draudžianti nuostata, tie juridiniai asmenys negali b?ti apmokestinami daugiau nei juridiniai asmenys, kuri? faktinis valdymo centras yra Pranc?zijoje?

2. Ar pagal EB 56 ir paskesnius straipsnius draudžiamos tokios teis?s nuostatos, kokios numatytos Bendrojo mokes?i? kodekso 990 F straipsnyje, pagal kurias mokes?i? tarnybos gali kiekvien? juridin? asmen?, kuris yra tarpininkas tarp mokes?io skolininko (-?) ir nekilnojamojo turto arba teisi? ? j?, laikyti solidariai atsaking? už Bendrojo mokes?i? kodekso 990 D ir paskesniuose straipsniuose numatyto mokes?io sumok?jim??“

D?l prejudicini? klausim?

D?l pirmojo klausimo

18 Pirmuoju klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s klausia, ar laisvo kapitalo jud?jimo princip? reikia aiškinti taip: juo draudžiamos nacionalin?s teis?s nuostatos, kaip nagrin?jamosios pagrindin?je byloje, pagal kurias nuo mokes?io, apskai?iuojamo pagal S?jungos valstyb?s nar?s teritorijoje esan?io nekilnojamojo turto rinkos vert?, atleidžiamos bendrov?s, kuri? buvein? yra šios valstyb?s teritorijoje, ta?iau bendrov?, kurios buvein? yra UŠT, nuo šio mokes?io atleidžiama, tik jei tarp min?tos valstyb?s nar?s ir šios teritorijos yra sudaryta sutartis d?l administracin?s pagalbos kovojant su mokestiniu suk?iavimu ir vengimu mok?ti mokes?ius arba tik jei taikant sutart?, kurioje numatyta diskriminuoti d?l ?sisteigimo vietos draudžianti nuostata, tokie juridiniai asmenys negali b?ti apmokestinami daugiau nei bendrov?s, ?steigtos valstyb?je nar?je.

19 Didžiosios Britanijos Mergeli? Salos, kur ?registruotos *Lovett* ir *Grebell*, yra ESV sutarties II priedo UŠT s?raše, tod?l reikia išsiaiškinti, ar SESV 63 straipsnis taikomas kapitalo jud?jimui tarp valstybi? nari? ir UŠT.

20 Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, kad SESV 63 straipsniu uždraudžiami „visi kapitalo jud?jimo tarp valstybi? nari? ir tarp valstybi? nari? bei tre?i?j? šali? apribojimai“. Kadangi šios nuostatos teritorin? taikymo sritis yra neribota, ji neišvengiamai taikoma kapitalo jud?jimui ? UŠT ir iš j?.

21 Tokiomis aplinkyb?mis reikia nagrin?ti, ar nacionalin?s teis?s nuostatos, kaip

nagrinėjamosios pagrindinėje byloje, gali kliudyti laisvam kapitalo judėjimui.

22 Reikia priminti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamos teisės nuostatos Teisingumo Teismas jau nagrinėjo SESV 63 straipsnio atžvilgiu 2007 m. spalio 11 d. Sprendime *ELISA* (C-451/05, Rink. p. I-8251), o 1992 m. gegužės 2 d. Susitarimo dėl Europos ekonominės erdvės (OL L 1, 1994, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 52 t., p. 3) 40 straipsnio atžvilgiu – 2010 m. spalio 28 d. Sprendime *Établissements Rimbaud* (C-72/09, Rink. p. I-0000). Iš minėto Sprendimo *ELISA* (60 punktas) matyti, kad tarptautinė investicija nėra nekilnojamųjų turtas, kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, yra kapitalo judėjimas pagal SESV 63 straipsnį.

23 Minėtuose sprendimuose *ELISA* ir *Établissements Rimbaud* jau buvo konstatuota, kad nacionalinės teisės nuostatos, kaip nagrinėjamosios pagrindinėje byloje, yra laisvo kapitalo judėjimo principo apribojimas, nes juridiniams asmenims, neturintiems valdymo centro Prancūzijoje ir norintiems pasinaudoti lengvata, kitaip nei kitiems mokesčių mokėtojams, pagal CGI 990 E straipsnio 2 ir 3 dalis yra taikoma papildoma sąlyga, būtent susijusi su sutarties tarp Prancūzijos Respublikos ir atitinkamos valstybės egzistavimu. Nesant tokios sutarties juridinis asmuo, neturintis valdymo centro Prancūzijoje, negali sąkmingai prašyti atleisti nuo 3 % mokesčio pagal CGI 990 D straipsnį ir 990 E straipsnio 2 ir 3 dalis. Ši papildoma sąlyga gali *de facto* lemti, kad šios kategorijos juridiniai asmenys niekada nebus atleisti nuo minėto mokesčio, ir dėl to investuoti nėra nekilnojamųjų turtas Prancūzijoje tampa mažiau patrauklu šioms joje nereziduojančioms bendrovėms.

24 Pagrindinėje byloje neginėjama, kad Prancūzijos Respublika ir Didžiosios Britanijos Mergelių Salos nėra pasirašiusios nei sutarties dėl administracinės pagalbos kovojant su mokestiniu sukčiavimu ir vengimu mokėti mokesčius, nei sutarties, pagal kurią juridiniai asmenys, neturintys pagrindinės buveinės Prancūzijoje, negali būti apmokestinami daugiau nei juridiniai asmenys, turintys buveinę šioje valstybėje narėje.

25 Todėl juridiniai asmenys, kurių pagrindinė buveinė yra Didžiosios Britanijos Mergelių Salose, negali būti atleisti nuo 3 % mokesčio. Dėl šios sistemos investicijos nėra nekilnojamųjų turtas Prancūzijoje yra mažiau patrauklios šioms joje nereziduojančioms bendrovėms. Vadinas, pagrindinėje byloje nagrinėjamos teisės nuostatos šioms bendrovėms yra laisvo kapitalo judėjimo apribojimas, kuris iš esmės draudžiamas pagal SESV 63 straipsnį.

26 Tačiau reikia patikrinti, ar, kaip tvirtina Prancūzijos vyriausybė ir Europos Komisija, apribojimų, kaip nagrinėjamasis pagrindinėje byloje, galima laikyti 1993 m. gruodžio 31 d. galiojusiu apribojimu pagal SESV 64 straipsnio 1 dalį.

27 Pagal SESV 64 straipsnio 1 dalį laisvo kapitalo judėjimo apribojimų draudimas pagal SESV 63 straipsnį neklaido taikyti trešiosioms valstybėms 1993 m. gruodžio 31 d. pagal nacionalinę ar Sąjungos teisę galiojusį apribojimą, nustatytą kapitalo judėjimui trejų šias valstybes ar iš jų, susijusiam su tiesioginėmis investicijomis, apimančiomis ir investicijas nėra nekilnojamųjų turtas.

28 Šiuo atžvilgiu pirmiausia reikia nustatyti, ar, taikant laisvą kapitalo judėjimą reglamentuojančias sutarties nuostatas, UŠT reikia priskirti valstybėms narėms, ar trešiosioms šalims.

29 Reikia priminti, kad Teisingumo Teismas jau nusprendė, jog UŠT taikomas specialus asociacijos režimas, apibrėžtas Sutarties ketvirtoje dalyje, todėl jei nėra aiškos nuorodos, joms netaikomos bendrosios Sutarties nuostatos, kurios skirtos tik valstybėms narėms (žr. 1992 m. vasario 12 d. Sprendimo *Leplat*, C-260/90, Rink. p. I-643, 10 punktą; 1999 m. sausio 28 d. Sprendimo *van der Kooy*, C-181/97, Rink. p. I-483, 37 punktą; 2001 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Nyderlandai prieš Tarybą*, C-110/97, Rink. p. I-8763, 49 punktą ir 2006 m. rugsėjo 12 d.

Sprendimo *Eman ir Sevinger*, C-300/04, Rink. p. I-8055, 46 punkt?). Todėl UŠT taikomos Sąjungos teisės nuostatos taikomos UŠT analogiškai kaip ir valstybės narės tik tada, kai toks UŠT prilyginimas valstybės narės aiškiai numatytas Sąjungos teisėje.

30 Reikia konstatuoti, kad ES ir ESV sutartyse kapitalo judėjimas tarp valstybių narių ir UŠT nėra aiškiai aptartas.

31 Todėl UŠT gali naudotis kapitalo judėjimo liberalizavimu pagal SESV 63 straipsnį kaip trečiosios valstybės.

32 Toks išaiškinimas patvirtina tuo metu, kai buvo įgyvendintas kapitalo judėjimo liberalizavimas trečiųjų valstybių atžvilgiu, priimto Septintojo UŠT sprendimo nuostatos. Iš tiesų minėto sprendimo 47 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad SESV 64 straipsnio 2 dalis yra taikoma *mutatis mutandis* UŠT.

33 Toliau reikia išsiaiškinti, ar apribojimų, kokį lemia pagrindinėje byloje nagrinėjamos teisės nuostatos, susijusios su investicijomis, nekilnojamųjų turtų, galima laikyti apribojimu, galiojusiu 1993 m. gruodžio 31 d.

34 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad 1993 m. gruodžio 31 d. galiojusio apribojimo sąvoka reiškia, kad su nagrinėjamu apribojimu susijusios teisės nuostatos nuo šios datos nenutrūksta yra atitinkamos valstybės narės teisinės sistemos dalis. Iš tikrųjų, jeigu būtų kitaip, valstybės narės galėtų bet kuriuo momentu iš naujo įvesti kapitalo judėjimo trečiųjų valstybes ar iš jų apribojimus, kurie nacionalinėje teisės sistemoje galiojo 1993 m. gruodžio 31 d., bet nebuvo palikti (2007 m. gruodžio 18 d. Sprendimo A, C-101/05, Rink. p. I-11531, 48 punktas).

35 Iš Teisingumo Teismui pateiktų bylos dokumentų matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamos teisės nuostatos priimtose 1992 m. gruodžio 30 d. 1993 m. finansų įstatymu Nr. 92-1376 (JORF Nr. 304, 1992 m. gruodžio 31 d.), kuris įsigaliojo 1993 m. sausio 1 d. Taigi laisvo kapitalo judėjimo iš UŠT apribojimas pagal šias teisės nuostatas egzistavo prieš 1993 m. gruodžio 31 d., kaip tai numatyta SESV 64 straipsnio 1 dalyje.

36 Be to, neginėjama, kad tarp 1993 m. gruodžio 31 d. galiojusios teisės nuostatų redakcijos ir tos, kuri buvo taikoma pagrindinėje byloje nagrinėjama 2001 ir 2002 m. mokestiniais metais, yra tik redakcinio pobūdžio skirtumai, nedarantys jokios įtakos teisės nuostatų sistemai, kuri nuo 1993 m. gruodžio 31 d. nenutrūksta yra aptariamoms valstybės narės teisinės sistemos dalis.

37 Vadinas, apribojimai pagal nacionalines teisės nuostatas, kaip nagrinėjamosios pagrindinėje byloje, UŠT atžvilgiu yra leidžiami pagal SESV 64 straipsnio 1 dalį.

38 Tokiomis aplinkybėmis pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad SESV 64 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip: SESV 63 straipsniu nedraudžiama taikyti 1993 m. gruodžio 31 d. galiojusių nacionalinės teisės nuostatų, pagal kurias nuo mokesčio, apskaičiuojamo pagal Sąjungos valstybės narės teritorijoje esančio nekilnojamojo turto rinkos vertę, atleidžiamos bendrovės, kuri pagrindinė buveinė yra šios valstybės teritorijoje, tačiau bendrovės, kurios pagrindinė buveinė yra UŠT teritorijoje, nuo šio mokesčio atleidžiama, tik jei tarp minėtų valstybės narės ir šios teritorijos yra sudaryta sutartis dėl administracinės pagalbos kovojant su mokestiniu sukčiavimu ir vengimu mokėti mokesčius arba tik jei taikant sutartį, kurioje numatyta diskriminuoti dėl nacionalinės priklausomybės draudžianti nuostata, tokie juridiniai asmenys negali būti apmokestinami daugiau nei bendrovės, steigtos toje pačioje valstybėje narėje.

D?I antrojo klausimo

39 Atsižvelgiant ? tai, kas išd?styta, ? antr?j? klausim? atsakyti nereikia.

D?I bylin?jimosi išlaid?

40 Kadangi šis procesas pagrindin?s bylos šalims yra vienas iš etap? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikuso teismo nagrin?jamoje byloje, bylin?jimosi išlaid? klausim? turi spr?sti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastab? pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyr? min?tos šalys, n?ra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (tre?ioji kolegija) nusprendžia:

SESV 64 straipsnio 1 dal? reikia aiškinti taip: SESV 63 straipsniu nedraudžiama taikyti 1993 m. gruodžio 31 d. galiojusi? nacionalin?s teis?s nuostat?, pagal kurias nuo mokes?io, apskai?iuojamo pagal Europos S?jungos valstyb?s nar?s teritorijoje esan?io nekilnojamojo turto rinkos vert?, atleidžiamos bendrov?s, kuri? pagrindin? buvein? yra šios valstyb?s teritorijoje, ta?iau bendrov?, kurios buvein? yra už?rio teritorijos ar šalies teritorijoje, nuo šio mokes?io atleidžiama, tik jei tarp min?tos valstyb?s nar?s ir šios teritorijos yra sudaryta sutartis d?I administracin?s pagalbos kovoiant su mokestiniu suk?iavimu ir vengimu mok?ti mokes?ius arba tik jei taikant sutart?, kurioje numatyta diskriminuoti d?I nacionalin?s priklausomyb?s draudžianti nuostata, tokie juridiniai asmenys negali b?ti apmokestinami daugiau nei bendrov?s, ?steigtos toje pa?ioje valstyb?je nar?je.

Parašai.

* Proceso kalba: pranc?z?.